

☆☆☆☆
รู้วิธีระวังภัยจากอันตรายรอบตัว

ข้าวสวย ข้าวต้ม กล้าปฏิเสธ

พ่อแม่ทุกคนมีหน้าที่คุ้มครองและปกป้องความปลอดภัยของลูก แต่จะดียิ่งขึ้นหากสอนให้ลูกปกป้องตัวเองได้

ด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ไม่สามารถดูแลลูกด้วยตัวเองจนส่งเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษา แต่ต้องฝากลูกไว้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือเนิร์สเซอรี่เร็วขึ้น เพราะต้องออกไปทำงาน จึงมีส่วนให้การระมัดระวังภัยจากคนรอบตัวเด็กบกพร่อง บวกกับการมีคนมากหน้าหลายตาผลัดเปลี่ยนกันเข้ามาอยู่ในชุมชน และสื่อดิจิทัล ทำให้กลายเป็นจุดเปราะบางที่ทำให้เด็ก ๆ เสี่ยงต่อการเผชิญภัยจากคนรอบตัวมากขึ้น

การเลี้ยงลูกสมัยใหม่จึงไม่ใช่การตามปกป้องดูแลเท่านั้น แต่ต้องสอนให้ลูกรู้วิธีปกป้องคุ้มครองตัวเองด้วย **เด็ก ๆ จะเรียนรู้ได้ดีไม่ใช่จากการท่องจำ แต่ต้องเริ่มจากการฝึกปฏิบัติในบ้าน** เช่น พ่อแม่ต้องไม่สัมผัสพื้นที่ส่วนตัวของลูกเมื่อลูกเริ่มดูแลตัวเองได้ โดยเฉพาะเพศตรงกันข้าม อย่างพ่อกับลูกสาว หรือแม่กับลูกชาย เพราะเมื่อลูกโตขึ้นก็จะรู้ได้ทันทีว่าบุคคลอื่นก็ไม่มีสิทธิ์จะต้องร่างกายของพวกเขาเช่นกัน

นอกจากนี้ พ่อแม่ควรสอนให้ลูกรู้วิธีเอาตัวรอดยามเกิดเหตุคับขัน เช่น การส่งสัญญาณมือสากล (Signal for help) เพื่อให้ผู้ใหญ่ที่พบเจอช่วยเหลือทันที สิ่งเหล่านี้เป็นทักษะสมัยใหม่ที่พ่อแม่จำเป็นต้องฝึกฝนให้ลูก เพื่อให้พวกเขาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปลอดภัย

รศ. นพ.สุริยเดว ทรีปาตี
ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)

พี่น้องสนุกสนาน
ผู้คนมากหน้าหลายตา
ข้าวสวยมีกิจกรรม
ทั้งพ่อแม่และข้าวต้ม

พากันไปงานโรงเรียนครั้งใหญ่
ส่งเสียงเฮฮาเดินมาเดินไป
โชว์เต้นระบำบนเวทีใหญ่
พากันมาชมให้กำลังใจ

ข้าวสวยเต็มบนเวที
แต่แล้วพอเดินลงมา
ป้าเอ๋อชื่นชมข้าวสวย
“ป้าอยากหอมแก้มสักฟอด

ผู้ชมยินดีและปรบมือให้
พบคนแปลกหน้าไม่รู้ว่าเป็นใคร
ขอถ่ายรูปด้วยแล้วจึงถามไถ่
พร้อมทั้งสวมกอด ได้ไหม ได้ไหม”

ข้าวสวยไม่ยากโดนหอม
นึกได้...แม่เคยสอนว่า
จึงตอบป้าไปเร็วพลัน
ขอเปลี่ยนเป็นจับมือกัน

ไม่ยากยินยอมตามป้าขอไว้
“หนูบอกได้นะ ถ้าอึดอัดใจ”
“หอมและกอดกันคงจะไม่ไหว
ถ้าเป็นแบบนี้ ทำได้ ทำได้”

ป้ายิ้มเข้าใจข้าวสวย
จับมือกันอย่างยินยอม

มาถ่ายรูปด้วยและยื่นใกล้ใกล้
ไม่กอดไม่หอมก็แสนสุขใจ

ตกบ่าย ข้าวต้มเรียงร่า
พี่ชายตัวโตแปลกหน้า
ทุกคนต่างก็ยินดี
วิ่งเล่นเตะบอลสนุกสนาน

เตะบอลเฮฮาไปกับเพื่อนกลุ่มใหญ่
เดินมาถามว่า “เล่นด้วยได้ไหม”
แบ่งปันให้พี่เล่นด้วยกันได้
รู้สึกเบิกบาน สุขใจ สุขใจ

